

Το Βατικανό ενώνεται στην έρευνα για την εξωγήινη ζωή

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών του Βατικανού έχει οργανώσει την πρώτη από ποτέ διάσκεψή της σχετικά με την εξωγήινη ζωή, η ανακάλυψη της οποίας θα είχε βαθιές επιπτώσεις στην Καθολική εκκλησία.

Από τον Tom Chivers

Δημοσιεύθηκε: 10:20AM GMT
10 Νοεμβρίου 2009

φωτογραφία:
AP / 20th CENTURY FOX

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών έχει οργανώσει μια διάσκεψη σχετικά με την αστροβιολογία, τη μελέτη της ζωής πέρα από τη Γη, με επιστήμονες και [θρησκευτικούς](#) ηγέτες που μαζεύτηκαν στη [Ρώμη](#) αυτή την εβδομάδα.

Για αιώνες, οι θεολόγοι έχουν συμφωνήσει για το τι θα σήμαινε για την εκκλησία¹ η ύπαρξη ζωής αλλού στο Σύμπαν: τουλάχιστον από τότε που ο Giordano Bruno, ένας Ιταλός μοναχός, θανατώθηκε από την Ιερά Εξέταση το 1600 επειδή ισχυριζόταν ότι υπάρχουν άλλοι κόσμοι.

Σχετικά άρθρα:

- Το Βατικανό αγκαλιάζει τη θεωρία της εξέλιξης
- Λεύκωμα που προβάλλει τον πάπα απελευθερωμένο
- Ο πάπας Βενέδικτος XVI γιορτάζει την αστρονομία του Γαλιλαίου

Μεταξύ άλλων, εξωγήινοι εντελώς εξώκοσμης εμφάνισης θα ήταν πολύ δύσκολο να ταιριάξουν με την ιδέα ότι ο Θεός «έκανε τον άνθρωπο κατά την εικόνα του».

Επιπλέον, ο ρόλος του Ιησού Χριστού ως Σωτήρος θα συγχρόταν: Θα είχαν οι άλλοι κόσμοι τους δικούς τους, επιμέρους Χριστούς, ή ο γήινος Χριστός θα ήταν ο Συμπαντικός;

Πάντως, μόλις η (παπική) εκκλησία έκανε εκ των πραγμάτων συμβιβασμούς μετά που [οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος](#) έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου, και όταν η ίδια [με καθυστέρηση αποδέχτηκε την αλήθεια της θεωρίας της εξέλιξης του Δαρβίνου](#), οι ηγέτες του Καθολικισμού λένε ότι η εξωγήινη ζωή μπορεί να ευθυγραμμιστεί με τις διδασκαλίες της Βίβλου.

Ο πατέρας Jose Funes, ένας Ιησουίτης αστρονόμος στο Παρατηρητήριο του Βατικανού και ένας από τους διοργανωτές της διάσκεψης, είπε: «Όπως υπάρχει μια πολλαπλότητα δημιουργημάτων στη Γη, έτσι θα μπορούσαν να υπάρξουν άλλα όντα, επίσης ευφυή, που δημιουργήθηκαν από το Θεό. Αυτό δεν συγκρούεται με την πίστη μας, επειδή δεν μπορούμε να βάλουμε όρια στη δημιουργική ελευθερία του Θεού».

Δεν συμφωνούν όλοι. [Ο Paul Davies](#), ένας θεωρητικός φυσικός και συγγραφέας του «αινίγματος Goldilocks», [είπε στην Washington Post](#) ότι η απειλή στον Χριστιανισμό «υποβαθμίζεται» από τους ηγέτες της Εκκλησίας. Είπε: «Σκέφτομαι ότι η ανακάλυψη μιας

¹ Μιλάει πάντα για την παπική εκκλησία, αλλά τα σκάγια πιάνουν και τους οικουμενιστές, οι οποίοι ακολουθούν τον «αγιώτατο πάπα Ρώμης».

δεύτερης Γένεσης θα ήταν τεράστιας πνευματικής σημασίας. Η πραγματική απειλή θα προερχόταν από την ανακάλυψη εξωγήινης νοημοσύνης, επειδή εάν υπάρχουν όντα αλλού στον κόσμο, έπεται ότι οι Χριστιανοί, είναι στο φρικτό αυτό δεσμό: Θεωρούν ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε στην μορφή του Ιησού Χριστού **προκειμένου να σώσει την ανθρωπότητα**, όχι δελφίνια ή χιμπατζήδες ή πράσινα ανθρωπάκια σε άλλους πλανήτες».

Η διάσκεψη της Ακαδημίας [θα συμπεριλάβει παρουσιάσεις από επιστήμονες](#) - που με κανένα τρόπο δεν είναι όλοι τους Χριστιανοί - για την ανακάλυψη των πλανητών έξω από το ηλιακό σύστημά μας, το γεωλογικό αρχείο της πρόωρης ζωής στη Γη, πώς η ζωή θα μπορούσε να έχει αρχίσει στη Γη, και κατά πόσον "εξωγήινη" ζωή μιας διαφορετικής Βιοχημείας προς τη δική μας θα μπορούσε να υπάρξει εδώ χωρίς να το γνωρίζουμε, μεταξύ πολλών άλλων πραγμάτων.

<http://www.telegraph.co.uk/science/space/6536400/The-Vatican-joins-the-search-for-alien-life.html>

Σημείωση ΛΜΔ:

Είναι προφανής η σημασία της απόφασης του Βατικανού να ψάχνει για εξωγήινους. Αποτελεί επιβεβαίωση της κατακύλας του στον αγνωστικισμό και στο τυχαίο, το οποίο γενικά υποστηρίζει και η Εξελικτική θεωρία, που τελευταία μεταμφιέστηκε λίγο προς το επιστημονικότερο σε σχέση με την εποχή του Δαρβίνου. Δεν πρέπει να υπάρχει σύγχυση ανάμεσα σ' αυτά που ψάχνουν οι επιστήμονες και σ' αυτά που πρέπει να δέχονται οι πιστοί. Η Εκκλησία οφείλει να έχει ασάλευτα δόγματα εφόσον είναι αληθής, και να ενημερώνει τους πιστούς γι αυτά, αλλά οι επιστήμονες μπορούν να ψάχνουν για τα θέματα που έχουν απορίες, και αν είναι ειλικρινείς θα βρουν την Αλήθεια. Το «αιτείτε και δοθήσεται» ισχύει και σ' αυτήν την περίπτωση.

Πρέπει να προσέξουμε την έκφραση του συντάκτη του παραπάνω κειμένου της Telegraph: «οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου». Ποιος είπε ότι βρέθηκαν τα όρια του σύμπαντος Κόσμου για να μιλάμε για το κέντρο του; Απλώς οι παπικοί τ'άβραλαν με τους επιστήμονες που μελετούσαν την αστρονομία γιατί παντού έβλεπαν καιροφυλακτούντες εχθρούς του πάπα². Με τη σύγχυση των ορίων κοσμικής επιστήμης και θρησκείας που φαίνεται ακόμη να έχουν, ψάχνουν (ενώ υποτίθεται είναι εκκλησία) για εξωγήινους. Για τους Ορθοδόξους δεν έχει σημασία για το που ψάχνει η επιστήμη, όπως είπαμε πριν. Για εμάς το κέντρο της κτιστής Δημιουργίας είναι όπου έζησε πάνω στη Γη ο Χριστός, και όπου θα ζει μετά των Αγίων, ανθρώπων και αγγέλων. Δεν το λέμε γεωμετρικά, αλλά πνευματικά, εισάγοντας την μόνη παραμένουσα γεωμετρία, αυτήν του πνεύματος. Εξ άλλου, στο υλικό πεδίο, σε ένα Σύμπαν απείρου μεγέθους για τις δυνατότητες αντίληψής μας, κάθε σημείο του μπορεί να θεωρηθεί γεωμετρικό κέντρο! Ο Άγιος Ανδρέας ο Σαλός σε κατάσταση θεωρίας (όπου ο νους χωρίς το βάρος της σάρκας κινείται αστραπιαία) δεν μπόρεσε να βρει άκρη στο Σύμπαν³.

Συμπερασματικά, το μεγαλείο και η απειρότης του Σύμπαντος δικαιολογείται από το ότι ο Υιός του Θεού ήρθε να κατοικήσει σ' αυτό. **Και πως «ο αχώρητος παντί» έπρεπε να έρθει σε ένα σύμπαν κλουβί, για να μην νομίζουμε εμείς οι ανόητοι ότι θα υπάρχουν αμέτρητοι εξωγήινοι σκόρπιοι και τυχαία παραγόμενοι στα διάφορα σημεία του;** Όμως άξιο παρατήρησης είναι, ότι όταν οι παπικοί στην περίπτωση Κοπέρνικου και Γαλιλαίου θεώρησαν ότι θίγεται το κύρος του πάπα, αντέδρασαν δια του πυρός της Ιεράς Εξετάσεως. Όταν τώρα όλοι λένε ότι δια της παραδοχής ύπαρξης εξωγήινων θίγεται το κύρος του Ιησού Χριστού, το Βατικανό δεν δίνει καμιά σημασία!

² Ο καθηγητής της Θεωρητικής Φυσικής Mendel Sachs του πανεπ. Buffalo της Ν. Υόρκης, εξηγεί (2005) ότι ο Θωμάς Ακουίνας, θεολόγος των παπικών τον 13^ο αιώνα, έπεισε τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία να αποδεχθεί την ιδέα ότι η Γη δεν κινείται, στηριζόμενος στην (κοσμική βέβαια και όχι θεολογική) αντίληψη του Αριστοτέλη για την κίνηση, σαν απόλυτης ιδιότητας της ύλης. Αυτό ταίριαζε στην απολυταρχική νοοτροπία των παπών, διότι έτσι **όπου ήταν ο πάπας ήταν και το κέντρο του κόσμου**. Με βάση αυτή τη θεώρηση τιμωρήθηκε ο Γαλιλαίος, ο οποίος μετά τον Κοπέρνικο επέμενε ότι η Γη κινείται. Επί πλέον ο Γαλιλαίος εισήγαγε την αρχή της σχετικότητας δηλ. ότι οι νόμοι της Φύσης είναι ανεξάρτητοι από το σύστημα αναφοράς του παρατηρητή. Προχωρώντας πέρα από τον Κοπέρνικο είπε ότι είναι εξ ίσου αληθινό να θεωρούμε από τη Γη ότι ο ήλιος περιστρέφεται γύρω απ' αυτήν, όπως να θεωρούμε από τον ήλιο ότι η Γη περιστρέφεται γύρω του. Έτσι για τον Γαλιλαίο δεν ήταν απαραίτητο να έχει οριστεί κάποιο κέντρο του κόσμου, όπως είχε κάνει με τον ήλιο ο Κοπέρνικος.

³ «...κατήλθα εκεί, στη θεωρία του Πνεύματος, με το οπτικό της διανοίας μου, για να δω τέλος ... Άκουσα φωνή σαν από αστραπή που μου έλεγε: Ανδρέα, που πορεύεσαι; Δεν θα βρεις άκρον εις απέραντους αιώνας εάν πορεύεσαι... Και ότι μεν έχουν άκρο τα δημιουργήματα αυτού του αιώνας που επεκτείνονται ακατάληπτα άνω και κάτω του αέρος, μάθαινε από Εμένα»... (Προφανώς η γεωμετρία του Σύμπαντος δεν μπορεί να γνωσθεί ικανοποιητικά).